

Černá stavba v pivovaru?

Tento příspěvek od občanky Aleny Cingrošové odmítl OÚ v obecní tiskovině Štěnovické listy uveřejnit

Štěnovické listy čtu velmi ráda od počátku, kdy začaly vycházet. Jen mě mrzí, že nevycházejí v 1. týdnu měsíce, jak kdysi vycházely. Ale to je jiná kapitola, o které nechci psát.

Chci se vyjádřit k oběma článkům, které vyšly v dubnových Štěnovických listech a týkaly se stavby v objektu bývalého pivovaru. Paní PhDr. Vlčková sice barvitě vylíčila historii staveb a prostředí této části obce, ale podstatou jejího článku bylo sdělení, že stavba, která je

nevkusně umístěna v této části obce, je stavbou realizovanou bez stavebního povolení.

Pane místostarosto, ve vaší reakci na článek kronikářky bylo potřeba sdělit upřesňující informace k tématu. Ale nic nového jste ve svém vyjádření nesdělil. To, co jste napsal, je všeobecně známo. A proto se ptám:

1/ Kdy a kým byla tato stavba povolena?

2/ Zajímá se vůbec OÚ o to, co bude postaveno na prodaném obecním pozemku?

Doufám, že nám, občanům /čtenářům, v příštím čísle Listů toto vysvětlíte.

Otázky paní Aleny Cingrošové bohužel zůstaly ze strany vedení obce: pana starosty a místostarosty bez odpovědi. Proč? To se můžeme jen domnívat. O vyjádření jsme proto požádali vedoucího Stavebního úřadu ve Štěnovicích pana Jindřicha Tomáše. (str. 2)

První číslo Štěnovického Zpravodaje

David Laštovka

Vážení spoluobčané,

dostává se vám do rukou první číslo Štěnovického zpravodaje. Jistě si říkáte proč, když už tu jedno periodikum v podobě Štěnovických listů máme, ale důvod je prostý. Jde o informovanost občanů. Nikdy jsme si nemysleli, že třicet let po revoluci se v naší obci dočkáme toho, že vedení obce bude články cenzurovat a ty nepohodlné, které obsahují sebemenší kritiku, raději neotiskne. K občanům se tak záměrně dostávají pouze jed-

nostranné informace.

Ve Štěnovickém zpravodaji proto chceme dát prostor i druhé straně, abyste si mohli na každou věc udělat co nejobjektivnější názor. Těšit se můžete také na pravidelnou kapitulu z historie naší obce a další zajímavosti. Slibujeme vám, že u nás nikdy nenajdete přes celou stránku sklenici okurek s nápisem, že je okurková sezona a není o čem psát. V naší obci je totiž vždycky o čem psát.

Krásné prázdniny a bezvadné pohodové léto.

Nový spolek navazuje na tradici

PhDr. Alena Vlčková

Začátky bývají těžké. Vždycky. Ať se týkají kohokoli nebo čehokoli, spolky nevyjímajíce. Život v obci je už hodně dlouho spojen s existencí a činností spolků, sdružení, stran a organizací, oddílů, jednot a svazů a našli bychom jistě i další pojmenování společenství občanů, které sdružuje nějaký stejný nebo blízce podobný zájem. Stačí prolistovat staré dokumenty a objevili bychom takových společenství celou řadu. Hasiči, sokolové, myslivci, fotbalisti, rybáři, svazy žen a mládeže, skauti, baráčníci, ochotníci, o politických stranách nemluvě. Mnohé z nich dávno zanikly, některé spolky už mají pěkně dlouhou historii a trvají

dál, ale vznikají i spolky nové. A tak tomu je i ve Štěnovicích.

V květnu letošního roku /2019/ byl založen a je zapsán u Krajského soudu v Plzni nový spolek Osvěta Štěnovice. Náplní spolkové činnosti Osvěty Štěnovice je zájem o současné dění v obci, zájem o historii Štěnovic, organizování sportovní i kulturní činnosti a připomínání tradic. Rádi budeme spolupracovat i s ostatními spolky, organizacemi, včetně kulturní komise. Spolky podobného zaměření, jako je nový spolek Osvěta Štěnovice, mají ve vsi dlouholetou tradici. Připomeňme si členství štěnovických občanů v Pošumavské jed-

notě, ochotnický spolek Úhlavan nebo vzdělávací spolek Máj. Je třeba zdůraznit, že spolek Osvěta Štěnovice není žádnou politickou stranou nebo politickým sdružením a nechce nijak stranicky působit. Bližší a podrobnější informace o záměrech a cílech spolku Osvěta Štěnovice lze najít na jeho webových stránkách (www.osvetastenovice.wz.cz). Spolek Osvěta Štěnovice nebyl založen pro to, aby lidi rozdělával, ale chce naopak spojit všechny, kterým není lhostejná současnost Štěnovic. Je otevřen všem. Starousedlíkům stejně jako těm, kteří si Štěnovice vybrali za svůj domov teprve v nedávné minulosti.

Vyjádření stavebního úřadu Štěnovice ke stavbě v areálu pivovaru

pokračování ze str. 1

Dne 27.8.2018 požádal stavebník firma Rovapstav s.r.o. řádnou žádostí o společné územní a stavební rozhodnutí ve věci povolení stavby výrobní haly na pozemcích parc.č 639/2 a 644 v areálu pivovaru ve Štěnovicích.

Stavební práce však stavebník započal před vydáním tohoto povolení již začátkem října roku 2018. Vzhledem k tomu, že stavebník nepředložil kompletní dokumentaci a potřebné podklady pro rozhodnutí, vyzval ho Stavební úřad ve Štěnovicích v souladu se stavebním zákonem č. 183/2006 Sb.

dne 24.9.2018 k doplnění uvedených podkladů. Dále probíhala korespondence mezi stavebníkem (jeho zástupcem) a Stavebním úřadem ve Štěnovicích, která nevedla k povolení stavby, ale k tomu, že stavebník se odvolal proti rozhodnutí stavebního úřadu ke Krajskému úřadu v Plzni. Krajský úřad dal ve svém rozhodnutí za pravdu Stavebnímu úřadu ve Štěnovicích. Stavebník přes veškeré skutečnosti dál nerušeně stavěl, ačkoli věděl, že je to v rozporu se stavebním zákonem.

Na pováženou bylo i jednání zástupců obce, které Stavební úřad ve Štěnovicích

upozornil na konání nepovolené stavby, ale nikdo z nich stavební úřad nepodpořil, spíše naopak. Vedoucí Stavebního úřadu ve Štěnovicích se následně z osobních důvodů stanovil v souladu se zákony podjatým a celé řízení o dodatečném povolení stavby, neboť je-li stavba již zahájena, nemůže být řádně povolena, bylo postoupeno rozhodnutím Krajského úřadu v Plzni, Stavebnímu úřadu v Dobřanech.

Jindřich Tomáš, Stavební úřad ve Štěnovicích

Nenechme si vzít lesík - příroda na prvním místě!

Tomáš Hněvsa

Když jsme před více jak 20 lety hledali místo pro své budoucí bydlení, nezískaly si Štěnovice náš zájem jen tak bezdůvodně. Blížkost krajské metropole v kombinaci s krásným okolím Štěnovic a množstvím divoce rostoucí zeleně nás přesvědčily, že to je to správné místo pro život. Od té doby se mnohé změnilo. Bohužel k horšímu. Zažili jsme kácení stromů a keřů na staré Borecké cestě, a to v době plné vegetace a hnízdění ptactva.

Vedení naší obce připravilo návrh nového územního plánu, jehož součástí je mj. i výstavba nového parkoviště u mateřské školy (MŠ), které má zasahovat do stávajícího pozemku využívaného žáky základní školy (ZŠ) v místě tzv. lesíka. (Územní plán má být projednáván v letošním roce.) Stavbě opěrné zdi pro zmíněné parkoviště má padnout za obět' kolem 30 vzrostlých listnatých i jehličnatých stromů. Možná si někdo řekne: co to je, pár stromů? V lesích kolem jsou jich násobky. Celý problém je však mnohem složitější a já se to pokusím popsat.

Školní lesík je místem, kde si školní děti rády hrají, ať už při výuce nebo při činnosti školní družiny. V horkých dnech je tu příjemný stín, což se ukázalo v několika posledních suchých letech být neocenitelné. V zimě je to skvělé útočiště pro klouzání ze svahu a pro stavby bunkrů (to jsem v dětství obzvlášť miloval). Studený vítr nemůže tolik mezi stromy, takže ideální místo pro hru. A mikroklima pruhu stromů vyhledávají i ptáci, kteří mají v korunách svá hnízda. Občas sem zaběhne i zajíc. Zkrátka skutečně živá abeceda.

Vzrostlé stromy dávají stín nejen dětem, ale zpomalují odtok i odpar vody, tedy zadržují ji v krajině a ta má čas se vsáknout hlouběji a podpořit zásoby podzemní vláhy a také přináší snížení okolní teploty. Voda vázaná kořeny stromů neodtéká rychle do řeky, ale zůstává s námi v místě, kde spadla.

Hned se začne vkrádat myšlenka, jestli tedy nejde lesík vysázet jinde. To jistě lze. Ale bohužel praktické zkušenosti posledních let ukazují, že málokterý strom se lehce ujme – vidíme to v okolních lesích, kde usychají mladé i dospělé bor-

ovice zvyklé na přísušek. Takže zajištění ekvivalentního stínu je nejen hodně riskantní závazek na nejbližších 20-30 let, ale přinese rovněž nemalé náklady na závlahu.

A s tím hned přichází další myšlenka-otázka: kolik to celé bude stát? Správně. To bychom si

také přáli vědět, ale zdá se, že vedení obce v tomto případě na naši kapsu příliš nehledí, protože jde jednoznačně o maximalistickou variantu.

Možná vás teď logicky napadá, že vedení obce přece takový zásah do provozu školy nejdříve projednalo se zástupci ZŠ a také se školskou radou ZŠ. Bohužel neprojednalo. Zástupci školy se o záměru dozvěděli čistě náhodou až v době, kdy už byly zpracovány plány. Tedy žádná vstřícná diskuse, ale doslova pokoutná akce „za zády“ ZŠ. Myslím, že nikomu z nás se nelíbí, když vedení instituce direktivně zasahuje do chodu jiného celku (rodiny, organizace), aniž by to s ní projednalo. A to, že je v tomto případě jejím zřizovatelem, ukazuje, že nerespektuje partnerský přístup. MŠ dnes nepotřebuje parkoviště, vždyť tam přes den nikdo z rodičů dětí svá auta neparkuje. Potřebuje místo pro krátkodobé zastavení s přiměřeným komfortem – přiměřeností myslím mj. to, že mezi 6:00 h a 7:00 h zde dnes pohodlně zaparkuje každý, před 8:00 h máme špičku a někdo pak musí parkovat opodál, ale s tím se každý může vypořádat po svém. Někdo si přivstane, jiný se raději obrní trpělivostí. Ale tak to bývá – z našich cest do práce víme, že někdy pouhých 10 minut nám ušetří 20 i více minut postávání v ranní zácpě.

Školní inspekce ve své zprávě zmínila, že jedním z pozitiv MŠ je přirozené zastínění pozemku. Všichni to naši MŠ jistě ze srdce přejeme, ale rozhodně nemůžeme o přirozený stín připravit naše děti a vnoučata na ZŠ. A to přestože je prosazení záměru výstavby parkoviště podporováno zdánlivě ušlechtilými důvody, jako např. bezpečností dětí. Žádné parkoviště bezpečnost dětí nezajistí. Ruku na srdce: jsme přeci dospělí a o své děti, zvláště ty předškolní, se nejlépe dokážeme postarat sami. Vážení rodiče dětí z MŠ, dovoluji si vás požádat, abyste při svém uvažování nad popsáním problémem mysleli na to, že vaši předškoláči za pár let postoupí na ZŠ a jim pak bude několik dlouhých let lesík chybět. Proti záměru výstavby zmiňovaného parkoviště se postavilo už cca 250 rodičů žáků naší ZŠ, kteří podepsali stanovisko ZŠ ve druhém čtvrtletí loňského roku.

Navrhované řešení je extrémně nákladné,

pokračování na další straně

Foto z projektového dne - I stromy mají duši

kteře zas až tak moc užítka, natož nadčasového, nepřinese. Existují jiné varianty, jednodušší a levnější. Zajímáme se o své peníze, o to, jak obec nakládá s našimi daněmi. Při projednávání územního plánu budeme mít příležitost podpořit neuváženou investici chystanou vedením obce nebo se přiklonit k aktuálnímu trendu podpory zeleně ve městech a obcích. Naše účast na politickém dění v obci nekončí účastí u vo-

leb, ale pokračuje našim osobním dohledem nad prací námi voleného zástupce. Dostavme se, prosím, na veřejné projednávání změny územního plánu a sdělme ostatním svůj názor. Ten bude zaznamenán a zápis bude k nahlédnutí na obecním úřadu. Zájem veřejnosti je i podporou práci našeho zastupitelstva. A snažme se při tom všem myslet na to, aby Štěnovice byly i nadále krásné a v přebytku zeleně.

NOC KOSTELŮ 2019

Michal Plzák

„Žijeme v době, která je nesmírně rychlá. Vlastně v jakémsi předběhu. Představujeme si budoucnost, která je pro nás mnohdy důležitější než to, co v dané přítomnosti prožíváme. Takže nám přítomnost nepatří. Problémem dnešní doby je fakt, že člověk nepotkává tišinu duše“, uvedla nedávno v jednom rozhovoru česká filozofka paní Anna Hogenová. A i když si to přímo málokdo z nás uvědomuje, toužíme alespoň občas tuto tišinu své duši dopřát. K tomu v České republice slouží mimo jiné již jedenáctým rokem akce Noc kostelů. Tato akce vznikla v Rakousku v roce 2005 a již během několika let se rozšířila i u nás.

V loňském roce u příležitosti 10. výročí zahájení obnovy kláštera a farní zahrady jako místa setkávání nejen o mších, jsme uspořádali Noc kostelů i v našem štěnovickém kostele sv. Prokopa. Rozšířili jsme tím počet pravidelných kulturních akcí pořádaných v tomto objektu. I přes mnohdy ztíženou propagaci našich akcí si naše Adventní koncerty jak pro dospělé, tak i pro žáky ZUŠ, koncerty v rámci Haydnových hudebních slavností, Jarní koncerty a výstavy výtvarných prací žáků ZUŠ našly za poslední desetiletí velké množství stálých návštěvníků. A to nepočítáme akce mimořádné, jako koncerty u příležitosti osvobození republiky v jubilejních letech či Slavnostní koncert u příležitosti oslav 100 let republiky a odhalení pamětního kamene a vysazené lípy.

Letošní akce Noci kostelů měla podtitulek „Dáte se do zpěvu jako tu NOC, co se zasvěcuje svátek“. Osobně si myslím, že tomuto biblickému textu jsme dostáli na výbornou. Celá akce byla letos zahájena mimořádnou Mší svatou, která umožnila se zúčastnit tohoto aktu těm, kteří mnohdy, i když jsou místní, ani netuší, že se u nás pravidelně konají. Další letošní novinkou bylo vítání příchozích vyzváněním štěnovického zvonu. Ten byl po dlouhá léta vyrazen z činnosti. Až letos v předjaří jsme diagnostikovali závadu, kterou se nám podařilo následně opravit. Po krátkém přivítání účastníků naši „Noc“ zahájilo hudební vystoupení smíšeného pěveckého sboru Schola u redemptoristů pod vedením Ing. Antonína Švehly. Tento sbor je již stálým návštěvníkem našich akcí velmi dobře známý.

Po tomto pásmu písní napříč staletími přišla na řadu přednáška Pabla Chacóna a Jiřího Albrechta o tom, co má společného jedna španělská světička, Pražské Jezulátko, římský kostel Santa Maria della Vittoria a náš objekt dnešního kostela a bývalého kláštera, nebo chcete-li i bývalých prostorů školy. Dalším letošním překvapením bylo hudební vystoupení studentů ZČU, které připravil bývalý žák ZUŠ J.S.Bacha Filip Rybák, který se s tímto prostorem seznámil již v dětství při vystupování na dětských adventních koncertech. Jejich výběr převážně z amerických muzikálů opravdu získal každého posluchače. Poté následovalo

povídání a zajímavosti nejen o místní křížové cestě naší kronikářky obce PhDr. Aleny Vlčkové. Následoval čas na sousedské setkávání a občerstvení spojené s prohlídkou objektu a farní zahrady.

Ve 20.45 pokračoval program pásmem Hleď, mocný Hospodine, což bylo hudební vystoupení Jany a Petry Boučkových a jednalo se o biblické náměty v hudbě. Můžu jen připomenout, že zazněla například hudba k árii Va, pensiero z opery Nabucco. Po tomto pásmu hudby doprovázené úvodním slovem pátera Roberta Jasiulewicze následovala půlhodinka varhanní hudby v podání Lenky Vaškové. Závěr celé akce byl korunován hromadným přípitkem a slavnostním rozsvícením našeho sanktusníku (věžičky na střeše kostela) a zvoněním na osvěcený zvon. Od tohoto dne každého příjíždějícího od Plzně do Štěnovic vítá již od zámku rozsvícený „maják víry a naděje“. (techn.pozn. v současné době je doba svícení 22.00 – 4.00) Poslední návštěvníci odcházeli z akce s krásným zážitkem a s pokojem v duši až pozdě po půlnoci. Velký dík patří všem našim vystupujícím, spolupracujícím a především kolegyni a kolegům jmenovitě Lidce Trhlíkové, MUDr. Jiřímu Albrechtovi a Jindřichu Hodinkovi. Pevně věřím, že s Vámi, kteří jste přišli letos, se příště opět shledáme a že příští rok krásu a poezii této Noci objeví také i mnozí další. Takže 5.6. 2020 na shledanou.

rozsvícený kostel

studenti ZČU

DVĚ SLAVNÉ STAVBY

PhDr. Alena Vlčková, kronikářka obce

Říká se, že člověk žije věčně skrze to, co vykonal za svého života. Takových lidí bychom v historii Štěnovic našli hned několik. Patřil mezi ně i majitel štěnovického velkostatku Šebestián Klička, který zde hospodařil v letech 1899 – 1910. I když možná dnešním občanům naší vsi jméno velkostatkáře Kličky příliš mnoho neříká, to, co zde vybudoval, je už navždy s jeho jménem spojeno. A že toho nebylo málo. Všichni, kdo přijíždějí do Štěnovic od Plzně, mívají bývalou Pivovarskou restauraci, v objektu kdysi krásného a prosperujícího pivovaru odolává času, přírodě a hlavně lidem sladovna, podél silnice vlevo nelze přehlédnout budovu bývalých kancelářů velkostatku a ti, co jdou na procházku po louce za zámek, přecházejí po železné lávce přes Úhluvu do stráně obory. Na všech těchto stavbách se podílel Šebestián Klička. Všechny vznikly v rozmezí pěti šesti let. Na přelomu 19. a 20. století: Pivovarská restaurace /1901/, kanceláře velkostatku /1902/, železná lávka v oboře /1903/ a sladovna /1904/. Betonový most přes řeku /1905/, dílo stavební firmy Müller – Kapsa, sice není přímým dílem velkostatku, ale Šebestián Klička se na přípravách i budování mostu podílel. Shrňme-li data, musíme říci, že stavební činnost majitele velkostatku Š. Kličky v letech 1899 – 1905 byla úctyhodná. Věnujme pozornost alespoň dvěma stavbám, na nichž Šebestiánu Kličkovi velmi záleželo. Jedná se o Pivovarskou restauraci /1901/ a budovu kancelářů velkostatku /1902/.

Pivovarská restaurace

Nežli přišla rodina Kličkova do Štěnovic, byl majitelem velkostatku JUDr. Ludvík Fritsch. Byť právník, věnoval velkou vzornost pivovaru, který byl součástí velkostatku. Zvláště pak se zasloužil o postavení nové varny a jejího technické vybavení. Poté, co Šebestián Klička odkoupil od JUDr. Fritsche štěnovický velkostatek včetně pivovaru, pokračoval v modernizaci a rozšiřování celého objektu. Vždyť štěnovické pivo si získávalo čím dál větší oblibu v hostincích nejen v naší vsi, ale i v jejím blízkém a vzdáleném okolí. Šebestián Klička byl na slovo vzatý odborník, co se výroby piva týče. Sám pracoval jako sládek a mnoho let měl v pronájmu příbramský pivovar. Koupí štěnovického pivovaru se mu splnil sen mít pivovar vlastní. To, co dosud štěnovickému pivovaru chybělo, byla pivovarská restaurace. Proto se také restaurace stala první velkou stavbou, do které se Š.Klička pustil.

V říjnu roku 1899, přesněji 9. října, byl na

obecním úřadu ve Štěnovicích sepsán protokol o stavebním povolení na budovu hostince s názvem Pivovarské restaurace. Za obecní úřad jednal starosta Josef Honzík a zastupitelé obce rolníci Jan Hajšman a Jan Bláhovec, za velkostatek byl pověřen jednat správce Josef Schwarz a inženýr Tille. Zápisu jednání se ujal řídící učitel štěnovické školy Petr Sedlák. Podoba restaurace byla navržena tak, jak je nám známa do dnešních dnů. Hostinec měl být přízemní stavbou umístěnou na pozemcích velkostatku, tedy v areálu pivovaru. Budova samotná sestávala ze dvou podélných staveb spojených třetí střední částí. V podélných budovách mělo být po dvou hostinských místnostech. Ve střední části stavby, která spojovala dvě podélná křídla, jižní a severní, měl své místo výčep, kuchyně, ba dokonce i malý krámk pro hostinského. Okna severního křídla směřovala k silnici do Robčic, zadní část křídla obrácená k západu počítala s krytou verandou postavenou na dřevěných sloupech. Veranda byla situována do zahrady restaurace, později, po 1. světové válce, zde bylo vybudováno sokolské cvičiště. Zároveň zde měl být i „dřevěný pavilon pro hudbu“. Se stavbou se započalo na jaře 1900 a dokončena byla o rok později v roce 1901. To, že se jedná o pivovarskou restauraci, nenechávalo nikoho na pochybách. Na štítech obou křídel budov k okresní silnici lze ještě i dnes spatřit symboly pivovarnického náradí. Tvoří součást dřevěného zdobení štítů. Vzápětí po otevření stala se Pivovarská restaurace chloubou celé obce. Během dalších let byl ještě vybudován v severním křídle sál a přistavěno jeviště. Po založení Sokola ve vsi, byl sál s jevištěm a venkovní cvičiště využíváno členy sokolské organizace.

Prvním nájemcem Pivovarské restaurace byl Josef Vlček. Znamějším ovšem byl nájemce František Sušánka /1929 – 1939, 1945 – 1950/, dodnes se zde říká U Sušánků. Se zánikem štěnovického pivovaru vzala za své i Pivovarská restaurace. Dnes je na zanedbanou budovu velmi smutný pohled.

Kanceláře velkostatku

Nacházejí se při silnici šikmo proti bývalé Pivovarské restauraci. O jejich výstavbu bylo požádáno a plány byly předloženy ve stejné době jako u Pivovarské restaurace, tedy 9. října 1899. Na místě, kde měla být vybudována stavba kancelářů, stála velmi stará velká stodola. Šebestián Klička rozhodl, aby byla stodola zbourána a aby kancelářská budova v jihozápadním rohu kopírovala půdorys bývalé

stodoly. Délka budoucího objektu podél silnice měla být 18,85 m. Žádost o stavbu obsahuje informaci o tom, že se jedná o „jednopatrovou budovu“. Ze zápisu protokolu ke stavbě vyplývá, že původní vjezd do hospodářského dvora velkostatku mohl být od silnice přímo proti zámku. V žádosti se totiž uvádí: „Za kancelářskou budovou samou zřídí se vjezd a dvířka do nynějšího hospodářského dvora velkostatku, kterým také umožněn bude hlavní přístup do projektované budovy.“ Tedy současná železná vrata mezi bývalou kancelářskou budovou a stájemi byla zřízena až při stavbě kancelářů. Středem celé budovy se táhla dlouhá chodba, která objekt rozdělovala na část obrácenou k silnici a na druhou část do dvora. V prostorech budovy směrem k silnici byly umístěny kanceláře, v části do dvora se nacházela účtárna, za ní schody do patra a vedle nich pak byt domovníka. Původně se předpokládalo, že v patře budovy se upraví prostor na dva dvoupokojové byty s příslušenstvím. Nakonec však byly v půdním prostoru pouze dvě podkrovní komory „k obývání nezpůsobitelné“. Zajímavé je, že celá budova byla podsklepena a počítalo se s tím, že se ve sklepě upraví lednice. Snad kvůli protějšímu pivovaru. V budově byly klenuté stropy ve sklepě, na schodišti a na chodbě, v ostatních prostorách se upravily jednoduché trámové stropy. Sedlová střecha byla kryta taškami.

Nejzajímavějším prvkem stavby je ovšem její hrázdění ve štítech budovy a po celé délce stavby z obou stran v patře objektu. Bývalá kancelářská budova je jediným stavením ve vsi, kde můžeme hrázdění spatřit. Tím je budova velmi zajímavá a potvrzuje fakt, že hrázděné stavby se nacházejí nejvíce v západní části Čech. Stavební technika hrázděného zdiva se do Čech dostávala z německého prostředí, kde již byla používána od středověku. Nejvíce hrázděných staveb nalezneme hlavně v blízkosti německé hranice. Hrázděná stavba vzniká spojením dřevěné trámové kostry, jejíž volná místa jsou vyplněna zdivem. Štěnovická kancelářská budova má ovšem hrázdění jen v horní části stavby. Nejedná se o celkovou hrázděnou stavbu.

S výstavbou kancelářské budovy se započalo 23. září 1901 a dokončeno bylo 1. července 1902. Přes obdivuhodný věk 117 let je budova stále krásnou stavbou, která nám připomíná úspěšné hospodaření na velkostatku v době, kdy patřil rodině Šebestiána Kličky.

vlevo: pivovarská restaurace

vpravo: kanceláře velkostatku

